

Лингвистика текста и прагматика

Школска 2020/2021.

Списак испитних питања са описом испита

1. група питања

1. Реплике и смена говорника (I.2)
2. Паузе и преклапање (I.3)
3. Оклевање и надопуњавање; одржавање контакта међу саговорницима (I.4, I.5)
4. Исправљање и прекидање (I.6)
5. Близински парови реплика (I.7)
6. Преференција; општа структура разговора (I.8, I.9)
7. Гестови и мимика (I.10)
8. Појам говорног чина. Аспекти говорног чина (II.2)
9. Перформативни глаголи. Хипотеза о перформативности (II.3)
10. Услови прикладности (II.4)
11. Класификација говорних чинова (II.5)
12. Директни и индиректни говорни чинови (II.6)
13. Појам образа; чинови који прете образу (IV.2.1, IV.2.2)
14. Врсте стратегија у вези са чиновима који прете образу (IV.2.3.1)
15. Извођење ЧПО без одштете (грубо изричито); извођење ЧПО неизричитом учтивошћу (IV.2.3.2, IV.2.3.5)
16. Извођење ЧПО позитивном учтивошћу (IV.2.3.3)
17. Извођење ЧПО негативном учтивошћу (IV.2.3.4)
18. Фактори од којих зависи избор стратегије учтивости (IV.2.4)
19. Обрасци учтивости и културне разлике (IV.2.5)
20. Реченица и исказ. Значење реченице и значење исказа и појам контекста (III.2, III.3.1)
21. Сараднички принцип и конверзациона максима квантитета (III.3.2, до максиме квалитета)
22. Конверзационе максиме квалитета, релевантности и начина; ограде које су у вези са конверзационим максимама (III.3.2, од максиме квалитета до краја, III.4)
23. Појам конверзационе имплицатуре; стандардне конверзационе имплицатуре (III.5)
24. Конверзационе имплицатуре које се изводе на основу (привидног) непоштовања максима (III.6)
25. Опште и појединачне конверзационе имплицатуре (III.7)
26. Својства конверзационих имплицатура (III.8)
27. Конвенционалне имплицатуре (III.9)
28. Логичка импликација и пресупозиција (III.10)

2. група питања

1. Појам и врсте деиксе (V.1); упућивачке речи у српском језику (V.2.0)

2. Именичке заменице (V, одговарајући део т. 2.1.2: Група 1, Група 1а)
3. Присвојне заменице (V, одговарајући део т. 2.1.2: Група 2, Група 2а)
4. Показне заменице (V, одговарајући део т. 2.1.2: Група 3, Група 3а)
5. Заменички прилози (V.2.1.4, 2.1.5); показне речце (V.2.2.)
6. Деиктичка пројекција у упућивању на учеснике у комуникацији: говорник се „премешта“ у положај неког другог лица (V.3.1.2, т. 1)
7. Деиктичка пројекција у упућивању на учеснике у комуникацији: говорник „премешта“ саговорника у неко друго лице; премештање уопштеног лица; обраћање деци (V.3.1.2, т. 2, 3, 4)
8. Упућивање на физички простор и простор времена (V.3.2.1, т. а, б)
9. Упућивање на просторе знања и сећања и простор поседовања (V.3.2.1, т. в, г)
10. Упућивање на простор пажње, емоционални простор и друге метафоричке просторе (V.3.2.1, т. д, ђ, е)
11. Деиктичка пројекција у упућивању на простор (V.3.2.2)
12. Упућивање на време (V.3.3)
13. Упућивање на друштвени статус: употреба заменица 2. лица (V.3.4.1)
14. Упућивање на друштвени статус: употреба имена / презимена / надимка; употреба поздрава; избор стила (V.3.4.2, V.3.4.4, V.3.4.5)
15. Упућивање на друштвени статус: употреба речи за ословљавање и титула (V.3.4.3)
16. Ендофора (V.4)
17. Текстуална кохезија (VI.2.1, VI.2.2)
18. Приписивање референта заменичким речима; избор између прономинализације и елипсе (VI.2.3.1)
19. Елипса и координација (VI.2.3.2)
20. Информативна структура реченице (VI.3)
21. Категорија одређености. Специфичност и знање говорника и саговорника (VI.4.1)
22. Познатост примаоцу и познатост у дискурсу (VI.4.2)
23. Текстуални конектори (VI.5)
24. Врсте текстова (VI.6)

Римски бројеви у заградама означавају одговарајући поглавље у скриптима:

- I – Анализа конверзације
- II – Говорни чинови
- III – Учтивост
- IV – Импликатуре
- V – Деикса
- VI – Текст / дискурс

Опис испита

Испит је усмени и састоји се од три питања.

Прва два питања су теоријска (студент извлачи по једно питање из две групе испитних питања). Треће питање је практично: извлачи се одломак из неког текста и на њему треба применити теоријско знање из градива, пре свега из VI поглавља.

Важне напомене:

1) Поједини уводни и завршни делови у скриптима (нпр. I.1, I.11, IV.1, VI.1) нису сврстани ни у једно испитно питање. Ти одељци су важни као увод одн. резиме одговарајућих тема, па се од студената очекује да и те делове (као и оне на које се испитним питањима директно упућује) прочитају и усвоје. Садржај тих одељака није предмет засебних испитних питања, али може бити предмет потпитања (ако је релевантан за оно што студент одговара или ако је дотадашњи одговор на прелазу између две оцене).

2) На теоријским питањима од студента се очекује да објасни оно што је садржај тог питања и то илуструје примерима. **Не очекује се да студенти дословно репродукују текст из скрипата, нити се посебно вреднује ако неко то ради.**

3) Примери у скриптима служе да илуструју одређену појаву. **Студенти нису дужни да их уче напамет, нити ће се посебно вредновати ако то раде.** Ово нарочито важи за обимне примере какви се налазе у одељцима о текстуалним конекторима и врстама текстова.